

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 Mal 210543 18 Gž 2
Dana, 27.11.2018. godine

Okružni sud u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Božane Vulić, kao predsjednika vijeća, Mire Došenović i Sadete Veladžić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca R. Š. iz B.1, ..., zastupanog po punomoćniku M. P, advokatu iz B.1, protiv tuženog „R.-t. BN“ d.o.o. B.2, zastupanog po zakonskom zastupniku V. T, a ovaj po punomoćnicima M. S, Z. P. i D. B, advokatima iz B.2, radi naknade štete, vrijednost spora 5.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Mal 210543 18 Mal 2 od 05.04.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 27.11.2018. godine, donio je

PRESUDU

Žalba tuženog se uvažava, presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Mal 210543 18 Mal 2 od 05.04.2018. godine, preinačava tako što se odbija tužbeni zahtjev tužioca kojim traži da se utvrdi da mu je tuženi nanio klevetu na način što je zloupotrijebio pravo na slobodno izražavanje predviđeno članom 10 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, svjesno iznio i prenio neistine u tekstu „Š. posjetio gradilište“ objavljenom na zvaničnoj internet stranici tuženog 18.02.2015. godine, te da se obaveže tuženi da mu nadoknadi štetu izazvanu iznošenjem klevete na način da tužiocu na ime satisfakcije za duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 5.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom u skladu sa Zakonom o visini stope zatezne kamate računajući od dana podnošenja tužbe tj. 05.03.2015. godine, do konačne isplate, kao i da tekst pod naslovom „Š. posjetio gradilište“ od dana 18.05.2015. godine ukloni sa internet stranice ..., sve u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom izvršenja.

Obavezuje se tužilac da tuženom nadoknadi ukupne troškove parničnog postupka u iznosu od 2.104,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema ove odluke, dok se zahtjev za naknadu troškova iznad dosuđenog iznosa odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 351,00 KM.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Mal 210543 18 Mal 2 od 05.04.2018. godine, usvojen je tužbeni zahtjev tužioca i utvrđeno da je tuženi tužiocu nanio klevetu na način što je zloupotrijebio pravo na slobodno izražavanje predviđeno članom 10 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, svjesno iznio i prenio neistine u tekstu „Š. posjetio gradilište“ objavljenom na zvaničnoj internet stranici tuženog 18.02.2015. godine, te je obavezan tuženi da tužiocu na ime satisfakcije za duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 5.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom u skladu sa Zakonom o visini stope zatezne kamate računajući od dana podnošenja tužbe tj. 05.03.2015. godine, do konačne isplate, kao i da tekst pod naslovom „Š. posjetio gradilište“ od 18.05.2015. godine

(pravilno 18.02.2015. godine) ukloni sa internet stranice ..., sve u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom izvršenja.

Obavezan je tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.472,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom u skladu sa Zakonom o visini stope zatezne kamate računajući od presuđenja pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom izvršenja.

Blagovremeno izjavljenom žalbom prvostepenu presudu, u cjelosti, pobija tuženi zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, osporena presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev tužioca, uz naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 300,00 KM i takse na žalbu po odluci suda.

U odgovoru na žalbu su osporeni žalbeni navodi i predloženo da se ista odbije kao neosnovana, osporena presuda potvrdi i tuženi obaveže da tužiocu nadoknadi troškove sastava odgovora na žalbu u iznosu od 351,00 KM.

Žalba je osnovana.

Predmet odlučivanja u ovoj pravnoj stvari je tužbeni zahtjev tužioca kojim traži da se utvrdi da mu je tuženi nanio klevetu na način što je svjesno iznio i prenio neistine u tekstu „Š. posjetio gradilište“ objavljenom na zvaničnoj internet stranici tuženog 18.02.2015. godine, slijedom čega da se obaveže da mu nadoknadi štetu za duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplatom iznosa od 5.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i obaveže da objavljeni tekst ukloni sa svoje zvanične internet stranice, kao i da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom.

Tužilac tužbeni zahtjev temelji na tvrdnji da je tuženi dana 18.02.2015. godine u 20 časova i 19 minuta, na svojoj zvaničnoj internet stranici ... objavio tekst nepoznatog autora pod nazivom „Š. posjetio gradilište“, u kom tekstu su objavljene neistine, uvrede i klevete, sa ciljem moralne i društvene diskvalifikacije tužioca, da je tekst bio dostupan građanima RS i BiH i da je i danas dostupan na ovoj internet stranici tuženog, na koji način je nanijeta šteta ugledu tužioca, za koju štetu je odgovoran tuženi, pa se naknada štete i brisanje objavljenog teksta sa navedene internet stranice, traži ovom tužbom.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka tuženi je osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva tužioca, navodeći da nije vlasnik označene internet stranice, već da je vlasnik iste D. S, koji je registrovao tu adresu na sebe, da je tuženi sa A. K, koji je zakupio adresu ..., zaključio ugovor kojim je regulisao međusobna prava i obaveze, da se iz samog članka vidi da se radi o članku portala ... i samo o prenošenju informacija, zbog čega je istaknut prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog.

U postupku koji je prethodio donošenju pobijane odluke, nakon ocjene provedenih dokaza, prvostepeni sud je utvrdio: da je među strankama nesporno da je sporni tekst „Š. posjetio gradilište“ objavljen na internet stranici ... dana 18.02.2015. godine, ali da je sporno ko je vlasnik navedene internet stranice; da iz nalaza i mišljenja vještaka elektrotehničke struke Č. M. od 12.03.2017. godine i pojašnjenja ovog vještaka, proizlazi da je vlasnik domena ..., D. S, urednik stranice ... A. K, a izvor informacije na predmetnoj stranici televizija RTV BN d.o.o. B.2, RAK oznaka ..., obzirom da stranica i informacije koje su prikazane na stranici imaju grafički identitet RTV BN (RAK oznaka: ..., privatna televizija BNRTV „BN“ d.o.o. B.2); da se vještak u svom nalazu izjasnio da je u spornom tekstu „Š. posjetio gradilište“ korišten zaštićeni znak, odnosno logo „BN“, koji upućuje da je informacija došla od televizije BN, te da samim poređenjem sadržaja na spornoj stranici sa programom koji emituje tuženi, a koji se vodi na stranici Regulatorne agencije za komunikacije je vidljivo da ne postoji razlika između sadržaja koji se objavljuje na spornoj stranici u odnosu na sadržaj koji se objavljuje u informativnim emisijama tuženog, pa da sve te činjenice jasno upućuju na zaključak da je upravo tuženi objavio predmetno izražavanje; da iz Ugovora o poslovnoj saradnji od

10.07.2014. godine, zaključenog između tuženog i A. K, proizlazi da je predmet ugovora korištenje zaštićenih znakova „RTV BN“ d.o.o. B.2 na internet adresi ..., da je ugovoreno da tuženi radi marketinške promocije R.-t. BN, ustupa na korištenje A. K. svoje zaštitne znakove na internet prezentaciji koja će biti postavljena na adresi ..., mobilnim aplikacijama, „Facebook“ i „Twitter“ nalogima, koji će preuzimati podatke sa ove internet prezentacije i obaveza se da će u svom radio i tv programu marketinški promovisati internet prezentaciju na adresi ..., da je ugovoreno da tuženi dozvoljava A. K. preuzimanje vijesti iz programa RTV BN, s tim da ako preuzima vijesti iz programa RTV BN jasno navede da je izvor RTV BN, a isključeno pravo A.K. da koristi zaštitne znakove tuženog van obima predviđenog u ugovoru.

Kod prethodno utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da prigovor nedostatka pasivne legitimacije nije osnovan, obrazlažući da iz izvedenih dokaza i posebno nalaza i mišljenja vještaka elektrotehničke struke Č. M. od 12.03.2017. godine i pojašnjenja ovog vještaka na glavnoj raspravi proizlazi da predmetno izražavanje koje je objavljeno na WEB portalu svojim grafičkim izgledom upućuje da je izvor informacije RTV BN, odnosno registrovana televizija BN (RAK oznaka ...), da je vlasnik domena ... D. S, da je urednik stranice ... A. K, a izvor informacije na ovoj stranici privatna televizija RTV BN d.o.o. B.2, da na ispisu sa navedene internet stranice (...) od 18.02.2015. godine na kojoj je objavljeno predmetno izražavanje stoji logo tuženog-R. t. BN, da WEB portal svojim grafičkim izgledom upućuje da je izvor informacije RTV BN, što sve zajedno upućuje na zaključak da je tuženi objavio predmetno izražavanje na internet stranici ... dana 18.02.2015. godine, da je tuženi kao registrovani javni emiter imao legitiman interes da prati i provjerava koje se informacije objavljuju pod njegovim zaštićenim znacima, odnosno kontroliše sadržaj objavljenih informacija, pa kako među strankama nije sporno da je dana 18.02.2015. godine na pomenutoj internet stranici objavljen tekst nepoznatog autora pod nazivom „Š. posjetio gradilište“ u kojem se između ostalog iznose izražavanja o tužiocu da on kao bivši ministar RS nadgleda poslove rekonstrukcije K. c. na P, iako je formalno napustio zdravstvo u martu 2013. godine, što je dokaz da je on i dalje siva eminencija zdravstvenog sistema RS kojeg je doveo na ivicu propasti nakon dva ministarska mandata, da ga nije glas da je sahranio zdravstvo RS, da se nabavka opreme preko austrijske kompanije „V.“ smatra poslednjim velikim poslom u kojem je tužilac učestvovao uz blagoslov predsjednika RS M. D. i da će prema saznanjima novinara S. V. objavljenim na blogu novinara u ovom poslu Š. i D. biti „dobri“ oko 30 miliona KM, da tvrdnja tuženog da on nije vlasnik pomenute internet stranice i da nije bio obavezan kontrolisati njen sadržaj nije dokazana, pa ne isključuje odgovornost ovog tuženog za objavljeno sporno izražavanje koje je moglo škoditi časti i ugledu tužioca i može se smatrati klevetom.

Kako se radi o specifičnom vidu štete koja se ogleda u neugodnostima kojima je tužilac bio izložen u svakodnevnom životu i radu, te osjećaju povrijeđenosti i nelagode koje je uzrokovalo samo čitanje teksta i da netraženje medicinske pomoći ne znači da tužilac usljed povrede časti i ugleda nije trpio duševnu bol i povredu prava ličnosti, sud zahtjev tužioca usvaja i sudi kao u izreci presude, primjenom odredbi člana 1 stav 1 tačka v, člana 5 stav 1 i člana 7 Zakona o zaštiti od klevete ("Službeni glasnik RS", broj: 37/01), člana 10 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, člana 198, 199 i 200 Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, i 57/89, te „Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04-u daljem tekstu ZOO), te člana 127 Zakona o parničnom postupku.

Odluku o zakonskoj zateznoj kamati donosi primjenom odredbe člana 277 stav 1 ZOO, a odluku o troškovima postupka primjenom odredbi člana 386 i 387 Zakona o parničnom postupku.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama žalbenih razloga i po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 221 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“,

broj: 58/03 i 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu ZPP), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sledećih razloga:

U žalbi tuženi navodi da je prvostepena presuda donijeta pogrešnom primjenom odredbi člana 8 ZPP, da je zasnovana na nalazu i mišljenju vještaka elektrotehničke struke koji je izašao iz obima vještačenja određenog rješenjem suda i struke u kojoj je vještak jer je u nalazu govorio o psihičkim utiscima lica koji gledaju WEB prezentaciju.

Ovi navodi žalbe nisu osnovani.

Odredbom člana 8 ZPP je propisano koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud na osnovu slobodne ocjene dokaza. Sud će savjesno i brižljivo ocijeniti svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno. Pravilnom primjenom ove zakonske odredbe sud je u obrazloženju pobijane presude naveo koje činjenice je našao utvrđenim i na osnovu kojih dokaza, te na kojim utvrđenim činjenicama je utemeljio osporenu presudu, kojom prilikom je izvedene dokaze ocijenio savjesno i brižljivo i to kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno. Dajući ocjenu izvedenih dokaza, prvostepeni sud je, pored ostalih, pravilno ocjenio i nalaz i mišljenje vještaka elektrotehničke struke Č. M. od 12.03.2017. godine i pojašnjenje ovog vještaka na ročištu za glavnu raspravu, navodeći da prema nalazu i pojašnjenju ovog vještaka predmetno izražavanje koje je objavljeno na WEB portalu svojim grafičkim izgledom upućuje na originalni izvor informacija, odnosno da je izvor informacije RTV BN, odnosno registrovana televizija BN, RAK oznaka ..., da je vlasnik domena ... D. S, urednik stranice ... A. K, a izvor informacija na ovoj stranici privatna televizija RTV BN d.o.o. B.2 RAK oznake ..., obzirom da stranica i informacije koje su prikazane na stranici imaju grafički identitet RTV BN (RAK oznaka: ..., privatna televizija BN RTV „BN“ d.o.o. B.2).

Navodi žalbe da je vještak prilikom vještačenja izašao iz okvira predmeta i obima vještačenja određenog rješenjem suda su ocijenjeni kao neosnovani iz razloga što upravo suprotno proizlazi iz pismenog nalaza vještaka i usmenog pojašnjenja istog na ročištu za glavnu raspravu (utvrđivao pravo vlasništva na domenu ..., ko je urednik stranice ... i izvor informacije-spornog izražavanja od 18.02.2015.godine), što je u skladu sa zadatkom datim rješenjem suda od 16.01.2016.godine (rješenje kojim je određeno vještačenje).

Kao neosnovani su ocijenjeni i navodi žalbe da nigdje ne piše da je tuženi mogao kontrolisati sve informacije koje su objavljene na WEB stranici ... i da u tom pravcu nisu izvedeni dokazi, da je on bio u mogućnosti samo da kontroliše da li se njegove vijesti pravilno prenose, ali ne i ostalo, obzirom da se on samo medijski promovirao na toj stranici, kao i mnoga druga pravna lica, što je vidljivo na ispisu strane. Ovo iz razloga što iz Ugovora o poslovnoj saradnji od 10.07.2014. godine, kojeg je tuženi zaključio sa A. K, kao validnim korisnikom adrese ... na osnovu Ugovora o zakupu od 01.07.2014.godine, sa vlasnikom ove internet adrese D. S, predmetom kojeg ugovora je korištenje zaštićenih znakova RTV BN d.o.o. B.2 (ovdje tuženog) na internet adresi ..., kojim ugovorom tuženi radi marketinške promocije istog ustupa na korištenje A. K svoje zaštitne znakove na internet prezentaciji koja će biti postavljena na adresi ..., mobilnim aplikacijama, Facebook i Twitter nalozima koji će preuzimati podatke sa ove internet prezentacije (član 2 ugovora), s tim što je tuženi zadržao pravo da raskine ugovor ukoliko A. K ne bude redovno ažurirao stranice prezentacije na ... sa aktuelnim vijestima ili na drugi način ne bude poštivao odredbe ovog ugovora (član 6 ugovora). Ovim ugovorom u članu 4 stranke su saglasno ugovorile da A. K nema pravo da koristi zaštitne znakove tuženog van obima predviđenog u članu 2 stav 1 ugovora. Prethodno upućuje na obavezu i pravo tuženog da kontroliše sadržaj objavljenih podataka na internet adresi ... i u slučaju odstupanja od ugovorenih odredbi ugovora o poslovnoj saradnji traži raskid ugovora u smislu odredbe člana 6 ugovora, a iz stanja prvostepenog spisa ne proizlazi da je tuženi zahtijevao raskid ugovora, pa proizlazi zaključak da je on bio saglasan sa objavljenim sadržajima na označenoj internet adresi i sa spornim izražavanjem.

Međutim, žalbom tuženi osnovano ukazuje da nije jasno kojim to riječima je tuženom umanjen ugled, da to nije moguće zaključiti niti iz izreke, niti iz obrazloženja presude i da nije jasno šta je sporno u tekstu da je tužilac došao da vidi gradilište i kako je to njemu moglo da uruši ugled, te da nema dokaza da je došlo do povrede ugleda tužioca objavljivanjem spornog članka.

Odredbom člana 5 stav 1 ZZK je propisano da svako poslovno sposobno lice koje prouzrokuje štetu ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili prenošenjem izražavanja nečeg neistinitog, identifikujući to lice trećem licu, odgovorno je za klevetu, ako je to lice prouzrokovalo štetu u svojstvu autora, urednika li izdavača izražavanja, ili u svojstvu lica koje je na neki drugi način efikasno kontrolisalo sadržaj tog izražavanja, kao i pravno lice koje je objavilo izražavanje.

Članom 6 ZZK su propisani izuzeci od odgovornosti, tako da se neće odgovarati za klevetu ako se radi o izražavanju mišljenja ili kad je izražavanje u suštini istinito; ako je lice koje je navodno prouzrokovalo štetu bilo po zakonu obavezno iznositi ili prenositi izražavanje, ili iznositi ili prenositi izražavanje u toku zakonodavnog, sudskog ili upravnog postupka i ako je iznošenje ili prenošenje izražavanja bilo razumno.

ZZK uređuje prihvatljiva ograničenja slobode izražavanja u pogledu građanske odgovornosti za štetu nanесenu ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili prenošenjem nečeg neistinitog i istovremeno deklariše pravo na slobodu izražavanja koje je garantovano Ustavom RS i Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda koje štite sadržaj izražavanja, kao i način na koji je iznesen, te naglašava značajnu ulogu sredstava informisanja kao javnih posmatrača i snabdjevača javnosti informacijama u demokratskom procesu (član 1 stav 1 tačka v).

U konkretnom slučaju sporno izražavanje koje se odnosi na tekst kojeg je tuženi objavio pod naslovom: „Š. posjetio gradilište“ u kojem tekstu je pored ostalog navedeno: „Bivši ministar RS R. Š. nadgleda poslove rekonstrukcije K. c. na P. iako je formalno napustio zdravstvo u martu mjesecu 2013. godine. Ovo je dokaz da je on i dalje siva eminencija zdravstvenog sistema RS kojeg je doveo na ivicu propasti nakon dva ministarska mandata. Čovjek koga bje glas da je sahranio zdravstvo RS, viđen je u utorak 17. februara kako obilazi gradilište južnog krila K. c. koje je u završnoj fazi. Upravo nabavka ove opreme preko austrijske kompanije „V.“ smatra se posljednjim velikim poslom u kojem je učestvovao Š. uz blagoslov predsjednika M. D. Prema saznanjima koje je novinar-istraživač S. V. 30.09. prošle godine objavio na svom blogu, u ovom postupku Š. i D. biće „dobri“ oko 30 miliona KM. Š. kako saznajemo ne samo što uzurpira prostorije UB-KC B.1 za samo njemu znane potrebe, već i nadgleda ovaj posao, što potvrđuju i fotografije koje su načinjene na gradilištu. Kratko se zadržao na sastanku u jednom od kontejnera, a potom se udaljio u svom novom Hjundaiju. Iako vlast tvrdi da je ovaj projekat povoljan jer neće biti finansiran sredstvima zdravstvenog sistema RS, već iz kreditnih sredstava, to ne umanjuje razmjere još jedne pljačke koja je napravljena u režiji bivšeg ministra zdravlja RS, R. Š“, predstavlja vrijednosne sudove, odnosno mišljenje tuženog i prenošenje mišljenja novinara-istraživača S. V. koje je objavljeno na blogu ovog novinara 30.09.2014. godine i ne sadrži bilo kakve činjenice i navode čija bi se istinitost, ili neistinitost mogla dokazati. Dakle, prethodno objavljeno izražavanje tuženog nema karakter činjenica koje su podobne za dokazivanje, pa samim tim nema ni karakter klevete kako to definiše odredba člana 5 ZZK, koja bi uzrokovala štetu ugledu i dostojanstvu tužioca koju bi tuženi morao da nadoknadi. Radi se o subjektivnoj procjeni događaja oko izgradnje južnog krila K. C. u B.1, a ne o činjenicama kako je to pogrešno zaključio prvostepeni sud, tako da ovo izražavanje nema elemente klevetničkog izražavanja kako to definiše odredba člana 5 stav 1 ZZK.

Kod utvrđivanja postojanja klevete, treba imati u vidu cilj ZZK, dakle napraviti granicu između skupa činjenica, koje predstavljaju neistinitu informaciju i koje činjenice se moraju u

postupku dokazati da su iste dovele do povrede ugleda određenog lica, da bi sud mogao svojom odlukom sankcionirati takvu informaciju, i vrednosnih sudova, jer vrednosni sudovi predstavljaju vrednovanje nečijeg postupka, i u tom vrednovanju nije sadržana tvrdnja o nekom događaju ili stanju, jer oni ne sadrže minimum činjenica koje bi se mogle provjeriti objektivnim dokazima.

Cilj uplitanja u slobodu izražavanja sud uvijek mora pažljivo ispitati, jer nije uvijek moguće povući oštru granicu između tvrdnje o postojanju neke okolnosti i izjave o njenom vrednovanju. Radi se dakle o faktičkom pitanju koje se rješava prema pojedinim slučajevima, često se pod ocjenom nekog događaja iznosi ili pronosi tvrdnja o njegovom postojanju.

Pravo na slobodno izražavanje, kao demokratski princip, štite odredbe Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (član 10), kao i odredbe ZZK (član 6 stav 1 tačka a). Pravo na slobodu izražavanja je primjenljivo ne samo na informacije ili ideje koje su primljene pozitivno ili se smatraju neuvredljivim ili izazvanim neznanjem, već i na one koje vrijeđaju, šokiraju ili uznemiravaju državu, neki segment stanovništva ili pojedinca, jer su to zahtjevi pluralizma, tolerantnosti i širokoumlja, bez kojih nema ni demokratskog društva.

Tužilac je bio ministar zdravlja i socijalne zaštite u Vladi R. S. do 2013. godine, ambasador B. i H. u S. tokom 2014. i 2015. godine, nakon čega je izabran za dekana fakulteta..., pa je neupitno da je politička i javna ličnost i sasvim je normalno da njegovo pojavljivanje na lokalitetu gdje se vrši rekonstrukcija K. c. na P, izaziva znatiželju i dovodi do izražavanja određenih mišljenja koja ne moraju biti pozitivna. Granice kritičkog komentara su šire kada je u pitanju javna ličnost, jer se takve ličnosti neizbježno i svjesno izlažu uvidu javnosti i stoga moraju pokazati posebno visok stepen tolerancije.

Kako se u konkretnom slučaju radi o subjektivnoj procjeni i mišljenju autora izražavanja (kojeg je prenio tuženi) vezano za pojavu bivšeg ministra zdravstva (ovdje tužioca) na lokalitetu gdje se izvode radovi na izgradnji južnog krila K. C. u B.1, izražavanju mišljenja o tužiočevom radu dok je bio ministar zdravstva, prenošenju mišljenja nezavisnog novinara-istraživača S. V. da će tužilac zbog učestvovanja u poslu nabavke opreme preko austrijske kompanije „V.“ zajedno sa D. biti „dobar“ za oko 30 miliona KM, koje nema karakter činjenica podobnih za dokazivanje, kako je to pogrešno zaključio prvostepeni sud, to navedeno izražavanje nema elemente klevetničkog izražavanja kako to definiše odredba člana 5 stav 1 ZZK, na šta žalba osnovano ukazuje.

Imajući u vidu navedeno, žalbu tuženog je valjalo uvažiti i prvostepenu presudu preinačiti na način kao u presudi ovog suda, primjenom odredbe člana 229 stav 1 tačka 4 ZPP.

Kako je prvostepena presuda po žalbi tuženog preinačena, ovaj sud je u skladu sa ovlaštenjima iz odredbe člana 397 stav 2 ZPP odlučio o troškovima cijelog postupka.

Na ročištu za glavnu raspravu održanom 07.03.2018. godine punomoćnik tuženog je ostao kod zahtjeva za naknadu troškove postupka prema ranije ispostavljenom troškovniku (18.05.2017. godine), a koji troškovi se odnose na: troškove odgovora na tužbu, zastupanje na održanim ročištima, troškove putovanja punomoćnika na relaciji B.2-B.1-B.2 zbog dolaska na ročišta, troškove vještačenja i troškove žalbenog postupka. Po ocjeni ovog suda tuženom pripada pravo na naknadu sledećih troškova i to: za podnošenje pismenog odgovora na tužbu 80 bodova, za pristup punomoćnika tuženog na 4 održana ročišta (13.12.2016., 14.03.2017., 18.05.2017., i 07.03.2018. godine) po 80 bodova ili ukupno 400 bodova, pomnoženo sa vrijednošću boda od 2 KM, što daje iznos od 800,00 KM, uvećano za paušalnu nagradu od 25% ili iznos od 200,00 KM, što daje iznos od 1.000,00 KM, uvećano za troškove vještačenja od 200,00 KM i PDV ili iznos od 204,00 KM, troškove žalbe u iznosu od 300,00 KM, kao i troškove takse na žalbu u iznos od 400,00 KM, što daje ukupan iznos od 2.104,00 KM, koji troškovi su i dosuđeni tuženom primjenom odredbe člana 386 stav 1 i 387 ZPP, dok je zahtjev tuženog za naknadu troškova putovanja na relaciji B.2-B.1-B.2 odbijen iz razloga što tuženi nije dokazao visinu ovih troškova.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 351,00 KM, odbijen je primjenom odredbe člana 397 stav 2 ZPP, u vezi sa članom 386 i 387 ovog zakona.

Predsjednik vijeća

Božana Vulić